

راستی که فاره‌تی مه‌سیح

راستی که فاره تی مه سیح

که فاره تی مه سیح

ئه و دۆزه ی لیبی ده کۆلینه وه دۆزی که فاره تمه ندی مه سیحه . زۆر که س هه ن له با وهری مه سیحی تیناکه ن و له به رده میدا سا تمه ده که ن به هوی پرسى که فاره تمه ندیبه که وه ، و ابزانم پرسه که نه مجاره بیان له جاره کانی پیشو گریدار تره له به رده م بیر کردنه وه ی مرقانه وه ، چونکه خودا ته نها هه ر به جه سته نه بوو به ئکو له گه ل به جه سته بوونیشدا له خاچ درا و مرد و نیژرا ! نه وه چون ده بیته ؟ به لام نیمه بو نه وه ی له هزری په رتووکى بگه ی ن تاییه ت به م پرسه پیویسته له سه رمان له سه رته ی دۆزه که وه ده ست پی بکه ی ن و با په رسین ...

کونا هه چیه ؟

وه ره له گه تم له م گه شته خیرایه دا تا بزانی ن کونا هه چیه ؟

نایا ده توانی به ده وای روو باریک له فرمی سکدا بچی که به ده دریزایی چاخه کان له چاوان رزاون به هه هوی مردنی نزیکان و خوشه ویستانه وه ؟ یان ده توانی ته ماشایه کی گۆرستان بکه ی ت له هه موو کات و شوینیکدا ، تا ببینی چه ند جگر سو تان و چه ند دلان شان له ویدا ؟ نیستا مردن و رهنه گه ره شه که ی به جن به یله و بیر له جه نکه کان و رهنه گه سووره که ی بکه ره وه . کوزرا وه کان و تیکچوو ه کان و که م نه ندام و دیل و برینداره کان بی نه بیری خوت . بیر له و مال ویرانی و کاو لکاریه بکه ره وه که به سه ره موو نه و شتانه دا هاتوون که رۆژیک له رۆژان ژیانیان تیدا بووه !

گه شتیکی خیرا بکه به سه ره نه و قه ره ویله و جن و بانه سپییانه ی نه خوشخانه کان و روو بکه نه خوشه کان . ته ماشای ده موچا وه بزرا وه کان یان بکه و نه و مردنه ی که به جه سته یاندا نه چۆر پته وه به هیواشی . گوئ له ناله و هاوار و نووزی نه وانه به گره که راکشاون ! نه مانه هه مووی به ری گونا هیکى تائن ! سه ردانی زیندانه کان بکه و روو به رووی زیندانیه کان بیه وه . گوئ بگره له وه ی چیان به کومه لکه کردوو وه نه وه ی کومه لگه ش پیی کردوون ! نه ی له به اره ی مه یخانه و سه ماگه و شوینه کانی را به اردن و یانه کانی قومار چی هیه ، به ئکو نه ی چی له به اره ی مائه کانی نه وانه ی سه ردان نه و شوینانه ده که ن مائی تیکش کاو و نه و ناهه تانه ی نیویشیان که ساس و کلۆن و مندائه کان مات و مه ئول و بن نه و و میرده کان و باوکان تیکش کاو . نای هه ژار و به ده خت و نازار چه شتوو چه ند زۆرن له سه ره زه ی ، به ئکو گونا هه چ رۆژیک ده بیته و نه نه جامه کانی چی ! به لام تو دوا ی نه م هه مووه زانیه ت گونا هه چیه ؟ نه خیر ، تو جگه له روائه ته که ی ده ره وه ی هیج ترت نه به به ینی ، تو هه ندئ له نیش -- انه کانی نه خوشیبه که ت بیته نه ک خودی نه خوشیبه که . نایا ده توانی بچیه ت نه وانه کانه وه تا به بیته گونا هه چۆن بوگه نى کردوون و به ته واوی رزاندووونى . به ئی ، نه خوشیبه که به دندا رۆچوو وه کاریگه ریه که شی له بیسته قوتاره .

به لام هه تا نه گهر چوو شیتته نیو دله کان تا ببینی گونا هه چی به ناده میزاد کردوو ، نهوه بهشی هه ره گرنگی پرسه که نییه .
خوی گونا هه پیش هه موو شتیگ روو داویکه دژی بایه خ و باوهر پیهینانیکی شکومه ندی خودا ، گونا هه سووکا بتیبیه به شکومه ندی
خودا .

پیناسه ی گونا هه واته نه پیکانی نیشانه و نامانج . نهو نامانج و نیشانه یه ش که نه نیمه دا داواکرا بوو بیپیکین لیمان نه دا و
نه مانپیکا ، نه ویش شکومه ندی خودایه . خودا مروقی دروست کرد بو شکومه ندی خوی (نیشایا ۴۳ : ۷) . پیویست بسوو له سه ر
نیمه که خودامان ناسی شکومه ندی راگرین (رومایا ۲۱ : ۱) . به لام نه مه رووینه دا " هه موو هه له بیان کرد له شکومه ندی خودا
بی بهش بوون " (رومایا ۳ : ۲۳) .

تو نه گهر به و چاوه ته ماشای گونا هه بکه بیت ناتوانیت له که فاره تمه ندی تن بگه بیت . پیویسته پیش نهوه ی به دوا ی چاره سه ری
کیشه که دا بگه ری ، یه که مجار راستی کیشه که بزانت ، گونا هه دژی شکومه ندی خودایه هه ره که داودی پیغه مه سه ر به
په روهر دگاری فه رموو " ته نه له دژی تو هه له م کرد و له پیش چاوه کانتا خرا په م کرد " (زه بوری ۵۱ : ۴) .

نای چهند دژواره له بهر چاوی خودا گونا هه بکه بیت ، نهوه ی چاوه کانی له وه بیگه ر دترن که ته ماشای خرا په بکه ن و ناشتوانی
ته ماشای ستم بکات (خه به قوقا ۱ : ۱۳) .

به لی ، گونا هه دزیوه و قیزیوه نه قیزیوه نه . قیزیوه نه به وه ی له که لی کردووین و له نیمه ی کردوو . به لام زور دزیوه به
نه اندازه یه که به ناستیک که له چاوانی خودا و رووناکی پارسابی پیوانه ناکری . نهوه به ره و خالیکی ترمان ده با که مه به ستمه .

واتای که فاره تمه ندی

وشه که له رپوی زمانه وه مانای شاردنه وه یه . ده نیین شتیکی پو شی و اتا شاردیه وه و سه رپو شی کرد داپو شی . نهو شته ی که له
پرسی نیمه شدا پیویستی به شاردنه وه هیه گونا هه کانه ، به گوزار شیکی ووردتر گونا هه بار بیه که مان ، له بهر چاوی خودا .
با بگه ری نه وه لای گونا هه یه که م ، گونا هه یه که م دایک و باوکمان له به هه شت . له سه سپاره ی په لیدا بوون و به شی دووم
ده خوینی نه وه ، که خودا مروقی چون دروست کرد ، وه چون به دهر له نه فراندنه کانی تری به شنه ی ژیان گیانی به به ردا کرد و
په سه ندی کرد که پیی بوو به هاوشانی خودا ، بتوانی هوشیارانه بیهرستی . چون خودا ده سه لات و سه روه ری پی به خشی به سه ر
هه موو دروستکراوه کانی تردا ، دهر که وت که هه موو نازه له کان و باننده کانی هینایه لا که به ناوی خویان بانگیان بکات . به لام
خودا یه که راسپارده شی دایه بو تاقیکردنه وه ی ، تا ریز و سو پاسگوزاری و پیزانینی خوی له به رامه ر نه و خیر و خوشی و چاکه ی
خودا له که لی کردوو به سه لی نیت . به لام چی روویدا ؟

شهی تان هات له شیوه ی مار یکدا ، به گوپی هه وادا چر پانندی ووتنیکی ژه راوی به واتای : " یه که م نه وه یه خودا دروزنه ، پیی
نه ووتوون نه گهر له و داره بخون دهرمن ، له راستیدا نیوه نامرن . پاشان نه و داد په روه ری نییه ، نه گهر نا بوچی سه ری به سستی
ره هتارتان لی ده ستینی و ریتان لی ده گری ده ست به سه ر نه م داره دا بگرن کاتی که نیوه سه ره که نه فراندنه کانی نه ون ؟ ! . پاشان
نه و خوشی ناوین ، نه گهر به راستی خوشی بووینایه ری لی ده گرتن چیژ له شتیکی وا وهر گرن ؟

"به لكو خودا ده زانئى نه و پوژئى ئيويه له و داره ده خوئن (بهرى داره كه) چاوتان ده كړي ته وه و وهك خودا خيبر و شه پر چاكه و خرا په ده زانئى " خوداش نايه وئى ئيويه وهك نه وئى ، به لكو له و كه م ترين ! "

نه وانه قسه ي ماره كه بوو بو نافرته . زور به دا خه وه نافرته كه به رواى به هه مووى كرد ، له داره كه ي خوارد و داى به پياوه كه شى نه وئى خواردى و كاره ساته كه روويدا **" چاوه كانيان كرانه وه و زانيان كه هه ردوو كيان رووتن "** .

يه كه م هه وئى مروقى چى بـ سو له به هه شـ ست دواى نه وئى كه و ته نيو گونا هه و رووت بـ سو وه ؟ په رتووك ده فهرمووى " كه لاي داره نجيريان دوورى و پو شاكيان بو خو بيان درووست كرد " واته هه ردوو كيان هه وئياندا نه وئى خرا پيان كردوو و جامى بكه نه وه ، چاره سهرى نه و گونا هه بكه ن كه به ده سته خو بيان نه نجاميان داوه به لام هه يهوو !

راسته نه وان تا راده يه كه سهر كه و تنى له لا ليكر د نه وئى نه نجامى گونا هى هه ريه كه يان به رامبه ر يه كتر . به لام گو بيان له دهنكى خودا بوو كه به به هه شتدا ريئى ده كرد نه و انيش له پشت درخته كانه وه خو بيان شارده وه . كاتئى خودا نادمى بانگ كرد فهرمووى **" تو له كوئى ؟ " وه لامه كه ي به دا خه وه بوو " گوئيم له ده نكته بوو له به هه شتدا تر سام و له به ر نه وئى روو تم خو م شارده "** نه ي پو شاكه كه ي نادم و حه ووا له كه لاي داره نجير درووستيان كرد بوو كوا ؟ به دا خه وه هيچ كه لگى نه بوو له به رده مى خودا .

كه لاي هه نجير و داره كانى به هه شت نيشانه ي هه سته دايك و باوكمان بوو به شه ر مكردن و پيوستيان به دا پو شين ، به لام سهر نه كه و تنى هه وئى كانيان بو چاره سهرى گونا هه كه و دا پو شينى له به رده م خودا سه لماند . نايا هه موو بوون ده توانئى نه فريندرا وئيك دا پو شى يان بشاري ته وه له پيش چاوى نه فرينه ره كه ي ؟ !

كه فاره تمه ندى له قوربانيدا

رووداوى كه و تنى مروقى به رووتى ته ووا نه بووه ، خودا بو خوئى هاته نيو كاره كه وه بو چاره سهر كردنى روودا وه كه . نادم نه بوو كه توانى خوئى دا پو شى و بشاري ته وه ، به لام خودا خوئى نه وئى كرد **" خودا وه ند په روه ردگار له پيسته كراسى بو نادم و ژنه كه ي درووست كرد و له به رى كردن "** .

خودا پيسته له كوئى هينا ؟ له ناژه ئيك سهر بررا و پيسته كه ي دامالرا ، نه و فهرمووده يه ي چه ند جوانه **" خودا وه ند په روه ردگار ... كراسى ... دروست كرد "** پاشان خودا خوئى له مروقى گونا هه كارى رووت و ره چال چووه پيش تا دا پو شى و بيش ساري ته وه ، ناى له و به خشه يه كه له و وشه بچووك و ساكاره وه پر شنگ ده دات **" له به رى كردن " ؟ !**

به راستى چه ند سهره كه ووا له ديمه نى يه كه م گونا هه دا له به هه شت نه و گونا هى كه سزاي دادوه ريانه ي مردنى دا به سهر دايك و باوكماندا مردنى نه وان نه بووه يه كه م روودا كه روو بدات له دواى گونا هه كه ي نه وان نه خيبر نادم و حه ووا نه بوون كه مردن ، به لكو ناژه ئيكى به سته زمان كه نه و گونا هيكى نه كرد بوو سهر بررا و مرد له باتى نه وان و به پيسته نه و قوربان يه نادم و حه ووا شاردرا نه وه ، به پيسته خو بيان وه رزگاريان بوو .

له پاشاندا روونی دهکه یینه وه که نه و قوربانیه له هیما یه کی ساکار زیاتر نه بوو - بو چاره سه ره مه زنه که ی خودا ، به قوربانیه که ش که ناماده کرابوو تا قی بکاته وه به سه برینیکی مه زن . به لام نیستا ئیمه نه و وانانه ی فیبری بوین له گوناھی یه که م مروقت کورت دهکه یینه وه به پیی نه وه ی له (په ییدا بوون ۳) دا هاتووہ :

یه که م : پیویستی مروقت به که فاره ت .

دووم : بی توانایی له خودا پوشین .

سیه م : که فاره تمه ندرکدنی مروقت له لایه ن خودا خوی .

له وانیه یه یه کی بک پیرسیت : ریگه ی تر نییه بو نزیک بوونه وه له خودا به بی نه و که فاره تمه ندییبه ؟ نایا ناتوانین گوناهاه کا نمان بشارینه وه له پیش چاوی خودا به کرده وه ده ستیوه گرتنه وه و ازله دنیا هینان یان هه تا به ملکه چکردن و زه بوونکردنی جهسته ؟ نه ی کورو مه راسیمه ناینیه جوړا جوړه کان دهنوانن بینه مایه ی شاردنه وه و لیخوشبو نمان ؟ نه ی کاری خیر و چاکه ؟ نه مه به ره و پرسیکی تری گرنگمان ده بات :

نایا کردار به که لکی لیخوشبوون و داپوشینی گوناهاه کان دیت ؟

هه و نه که ی نادم و حه ووا بو شاردنه وه ی رووتیبه که یان به که لای هه نجیر یه که م هه ولی مروقت بوو - بو چاره سه ره کردنی گوناهاه که ی به کرداریکی تر . به جیگه یان دنی هه موو نه و نه رکه ناینیه کانیش به مه راسیمی جوړا جوړ و فهرزه جیا جیا کاننه وه ، و هه موو نه و هه ولانه ی بوړا زیکردنی خودا به کردار ده بکه ن ته نها دوویاره کردنه وه نه و هه ولانه یه که بو شاردنه وه ی رووتیبه که که لای هه نجیر به کارهات ، که واته که لکی نییه به هیج شیوه یه ک .

نیشایای پیغه مبه ر له و داریه وه ده فهرمووی : " هه موومان گلاو بووین وک کراسی زابین (واته په روی گلاو) هه موو کرداره چاکه کا نمان " (نیشایا ۶۴ : ۶) ، نه وه کرده وه چاکه کا نمانه نه ژیر روونکی پارسایی خودا به گلاوییه وه و شروته بییه وه . نایا

شیاوه مروقت به به رگیکی شری پیسه وه بچیته به رده م خودای پارساوه ؟ !

له سیپاره ی په ییدا بوون به شی له باره ی یه که م که سی ناین په روره ده خوینینه وه که وویستی له خودا نزیک بیتنه وه ، نه ویش قایینه : خودا په رستی یه که م ، یه که م بکوژیش ؟ ! به لام نه م قایینه له خودا نزیک نه بووه وه له سه ر بنچینه ی قوربانی هه ر وک که هابیلی برای کردی ، به گونینه دان به و که و تنه ی نه و تیی که و تیبو به لگو قایین له سه ر بنه مای کرده وه له خوا نزیک بووه وه ، قوربانیه که ی پیشکه ش کرد که به ماندویتی دهسته کانی به دهستی هیناو بوو ، خودا رته ی کرده وه هه روه ها خودا نه و هه ولای قایینیشی رته کرده وه که دهویست به هوی به ره می زهوی نه فرته لیکراو و هیزی بازوری لبی نزیک بیتنه وه وه له به ر نه وه ی نه و گوناهاه کاربوو ، نا به و جوړه نه وه یه چاره نووسی هه موو نه و هه ولانه ی که مروقت دهیات به کرده وه بو لیخوشبوون و شاردنه وه ی .

به لام بوچی کرده وه چاکه کا نمان به که لک نایه ت بو لیخوشبوون و شاردنه وه ی گوناهاه کان نمان ؟

له راستیدا چوار هه یه بو نه وه :

۱. ئەو كردهو چاكانەى كە نېمە دەيكەين ، چەند گەورە و مەزنىش بېت ، بەھايان سەنوردارە ، ئەكاتىكدا مافى خودا كە خرا پەى بەرامبەر كرا بە ھۆى گوناھە سەنورى نېيە .

۲. ئەو كردهوانە (ئەو ئەگەر تەوانىمان بېكەين) ئە چاكەى خۇمانەو نېيە تاوەكو شايانى پاداشت وەرگرتن بىن ئەسەريان ، بەئكو ئەو ئەركى سەرشا نمانە و كەم تەر خەمىش ئېيان سزاي ئەسەرە .

۳. **چونكە سزاي گوناھە مردنە** (رۇما ۶ : ۲۳) ، ئەك كردهو چاكە ، وەك چۆن شىياو نېيە پىياو كۆژ لە بەردەمى دادگا كە ئە مائىك بۆ پەناگەى ھەتەوان درووست بكات ئە بەرامبەر لىخۇشبوونى دادگا ئە كارەكەى ، ناوا ناشىت و گونجاو نېيە كردهو كەن بخرىتە برى سزاي گوناھە .

۴. چونكە ئەو كردهوانەى نېمە پىيان دەئېين چاكەن ، ئە پش چاوى خودا و نېيە ، بەئكو ئەكەدارە بە كەم و كورتى و خەوشى سەرووشتى كەوتوى مروۇف . فەرموودەى ئىشايى پىنەمبەر بەبىر خۆت بەھىنەوہ **" وەك كراسى زايىن (گلاو و شەرۆن) ھەموو كردهو چاكەكان نمان "** .

كەواتە كى گۆئ بە فېركارى پەرتووكى پارساي راشكاو نادات ئەو بارەبەو ھە بەردەوام دەبىت ئە نىكە بوونەو ئە خودا بە كردهو ، ئەو ئەو شۆين رىگەى قاين دەكەوئ ، رېئى كردهو ، وا دەزانئ ئەگەر مروۇف باشتەين كردهو كە ئە دەست دئ بكات ئەو بە پەسەندى و قەبوئ كەردن بە دەست دەھىنئ ئە لاي خوداوہ .

بەداخىكى گرانەو ئە مروۇمىئو ھەن ئە ھەموو جىھان ئەوانەى كە ش-وئىنكەوتەى رىگەى ق-ايىنن ، فەرموودەى خوداش ئە بارەبەنەو دەفەرموئ : **" اوەيلا بۆ ئەوان چونكە رىگەى قاينىيان گرتۆتەبەر "** (يەھودا ۱۱) .

كەواتە دەربازبوون نېيە ئەو رىگەبەى خودا كىشاوبەتەى . كردهو كەن بەكەئكى شاردنەو و دا پۆشەين نايەن ، چارەسەر ئە سەربىنە ، كە فارە تەندى بە سەربىنەو ھە ، بە لام كام سەربىنەو ھە ؟ نايە سەربىنە ئاژەئىن مروۇفك دەكرىتەو ھە ، كام مروۇف ؟ ئەمە بەرەو پەرسىكى تەمان دەبات :

بۆچى سەربىنە ئاژەل ؟

زۆر ئاشكرايە كە چۆن كردهو چاكەكان بەكەئكى لىخۇشبوون و شاردنەو مروۇف نايەن ، ئاوەھاش سەربىنە ئاژەل بەكەئكى كە فارەت نايەت ، ئەو ئە گۆشەبەكى ديارىكراو ھەكئ ئەو كردهوانە دەژمىردىت كە مروۇف دەتوانئ بىكات . بېوانە (زەبورى ۵۰ : ۱۵۷ ، ۱۶ ، ۱۷) .

و ھەرەك بەسەمان كەرد كردهو چاكەكان ھەرچەندە گەورە بىن سەنوردان ، سەربىنە ئاژەئىش ھەرەو ھە ، كەواتە چۆن گۆئىك كە ئە ناو دەبىرئ دەتوانىت مروۇفكى زىندوو (ئەمەر) ئە مردنە ھەتايى رزگار بكات (بكرىتەو ھە) ؟ بۆ ئەو ووشەكانى پۆئسى نىردراو كە بېراندوئەو ئە (**عېبىرانيەكان ۱۰ : ۴**) دەفەرموئ : **" ناكرى خوينئ گا و گۆرەكە گوناھى نېمە لابات "** .

ئەگەر ئەو ئاوەھايە ، ئەى بۆچى خودا ئە پەيمانى كۇندا فەرمانى دا ئاژەئى سەربىر او پىشكەش بكەن ؟

وه لآم : له بهر نه وهی خودا له په یمانی گوندا په یمانی هیماکان ، وویستی گه له که ی فیږی چوار بنه ما سه رته تایی بکات .
 په که م : وویستی گوناوه به بیر و ویزدانی گه له که ییدا بیننی تا بزائن خودا چه ندی رق لیبیه .
 دووم : تا بزائن دادوهی خودا له بهرام بهر گوناوه مردنه و له وهش که متر نیبیه .
 سیپهم : تا بزائن لای خودا ریگه یه کی به به زه یی هه یه به وه لگرتنی گوناوه کان و گوناوه کار به و ریگه یه ده توانیت لیبی
 ببوردیت .
 چوارم : تا هه ندی زانین به گه له که ی بهه خشئ له سه ر نه و کاره مه زنه یه که فاره تمه ندی و له بهاری نه و که سه مه زنه ی
 که فاره تمه ندی درووست ده کات ، نه و فریاد په سه ی (رزگار یده ری) که پیشتر ناسرا بوو پیش دامه زانندنی جیهان (۱) په ترؤس ۱
 : (۱۸) .

فریاد په سه کییه ؟

ده توانین له ووشه ی خودا نه م مه رجانه دهر بهینین بو رزگار یده ر (فریاد په سه) :

- ۱ . به های مروؤف که متر نه بی تا بتوانی گوناوه ی پیوؤشی ، واته دایپوؤشی و بیشاریته وه . بو یه سه ر په بریننی ناژهل که لکی نیبیه .
- ۲ . به لآم له بهر نه وهی نه و ته نها مروؤفیک ناگریته وه به لکو زوری تر ، دهبی نرخی زور زیاتر بیت له وان ، بو یه نابئی مروؤفیک نی سایی بیت .
- ۳ . پیوؤسته هیچ گوناوه یکی نه بیت . نه و نه گه ر گوناوه بار بوایه نه ویش پیوؤستی به یه کی که ده بوو له گوناوه ی خوش بیت و بیشاریته وه و به که لکی نه وه نه ده هات به هانای که سه تره وه پچیت و رزگاری بکات .
- ۴ . پاشان پیوؤسته که درووستکراو نه بیت . نه و هه روه ها مافی نه وهی نابئی خو ی پیشکه شی خودا بکات .
- ۵ . به لآم بو نه وهی بتوانی نماینده ی مروؤف بکات له به رده م خودا ، دهبی مروؤف بیت ، وه به ته نها نه وه ده توانی له به اتی مروؤف نماینده ی بکات له به رده م خودا .

نای له و کی شه یه ! که سیک ی وا سه رسور هی نه رمان له کوئ بوو هه موو نه و خه سه له تانه ی تیا کؤ بوو بیته وه ؟ ! مروؤف ، بی گوناوه ، درووستنه کراو ، وه به هاشی له هه موو مروؤف زیاتر بیت !

به لآم نه گه ر نیبه نه و کی شه یه مان پی چاره نه کری ، نه ی لای خودا چاره ی نیبیه ؟ نه لیه وو فه رموو ی : " نه گه ر یه ک نی ر دراو له هه زار لای خودا هه بیت تا راسته بوونه وه ی مروؤف را که بینیت (واته راسته بوونه وه و پاکانه ی خودا) ، به زه یی پیدا دیته وه و ده فه رموو ی به ریده با بکه و یته چاله که وه ، کرینه وه که م دوز نیبه وه " (نه یوب ۳۳ : ۲۳ ۲۸) . نایا وه کو نه م که سه لای خودا بینر ایه وه ؟ نی ر دراو که ده فه رموی به ئی : " ده زانن نیوه کرانه وه " ... پاشان بو مان باس ده کات فریاد په سه کییه " مه سیح پیشتر ناسرا بوو پیش دامه زانندنی جیهان " (۱) په ترؤس ۱ : ۱۹ ، ۲۰) .

که واته چاره سهری نه و کیشه یه لای خه لک نییه به لکو لای خودایه . به ئی ، لای نه و وه نیردراوده هات ، نه و ی که نه یوب هیوا خوازی بوو کاتی هاواری کرد و فه رموی : " **ناشتگه ره وه یه که نه نیو ئیمه دا نییه دست بخاته سه ره ردو لمان** " (نه یوب : ۳۳)

وه نه گهر نه و ناشتگه ره وه یه (ناو دژ یوانه) دستوائی دست بخاته سه ره خودا و خه لک له یه که کاتدا ، نه و واتای نه و وه یه هاوسه نگی خودا و هاوسه نگی خه لکیشه . تو بلیی نه و که سه کی بیت ؟
نه و که سیکی دانسته یه و له هه موو گه ردوون هاوتای نییه (**بیین ۵ : ۲۰**) ، نه و پیاو هیه که هاواری خودای سو پاسا لاره (**زه که ریا ۳ : ۷**) ، نه و رو ئه نه زه لییه که یه که بووه رو ئه ی مرو ئه !

نه گهر نه و مرو ئه نه بوایه نه یه توانی نمایند ی مرو ئه بیت ، گونا هه کانیا ن هه لگری و له باتی نه وان به رگه ی لیپر سینه وه ی رو ئی هه ستانه وه بگری . وه نه گهر نه و که متر بوایه هینده ی تاله موویه که له باوکه که ، هه رگیز نه یده توانی .
که واته مه سیح ته نها رزگاریدره ، به لام نایا مه سیح به ژبانی و فیئر کردنه کانی و په رجوو هه کانی توانی رزگارمان بسکات یان پیویستی به به شیکی تر هه بوو . نه و هه ره و خالیکی زور گرنگمان ده بات .

خوین

ووشی خوین له په رتووی پار سادا جیگه یه کی دیاری هه یه ۲۷ جار ناوی ها تووه و گه و اهیدانی په رتوو که هه مووی کو که له سه ره نه و یه که فارهت به بی خوین نابی . نه و خوینه نا که به شاده ماره کاندای و ده چی ، به لکو خوینیکی رژاو " **لیخوشه سوونی گونا هیش به بی خوین رشتن نابی** " (**عیبرانیه کان ۹ : ۲۲**) .

له گرنگترین به شه کان که باسی نه م شته دهکات (**دهر چوون ۱۲**) که باسی نه و شه وه دهکات گه له که له مائی کو یلایه تی له میصر دینه ده ری داوی سه بر پینی مه ری تییه پوون .

خودا چی لی داوا کردن نه و شه وه تا نوبه ره کانیا ن رزگاریان بیت ؟ فه رموی : " **هه رکه سن به رانیکی ساغ ده بات ... سه ریان ده برن هه ره مووان به کومه ل ... خوینه که ده یه نه له هه ردوولای دریزی و باهو ی سه ره وه ی ده رگا کانی ده دن . خوینه که بو تان ده بیته نیشانه یه که له سه ره نه و مالانه ی که نیوه ی تیدان خوینه که ده بینم به سه ره نیوه تیده په رم** " .
که واته چی نه پیا راستن نه و شه وه له گورزی هه وتان ؟ وه لامه که " خوینه که " خودا داوای لی نه کردن که ته نها کار به کرده وه چاکه کانیا ن بکن ، وه یان به جیبه جیکردنی کاره نابینییه کان و به ده رگای ماله کانیا نه وه هه لیا نواسن .. رزگار بوون نه و شتانه دا نییه به لکو " **خوینه که ده بینم به سه ره نیوه تیده په رم** " .

یه کی که راوه ستا گه واهی بدات له سه ره باوهری به مه سیح که پیشتتر جوو له که بوو ووتی : له فه له ستین له دایکه سووم نزیکه ی ۷۰ سائی رابردو ، له مندا لیمه وه فیئر بووم که ته ورات بخوینمه وه هه رزوو راهاتم له سه ره ناماده بوون له کو ره نابینییه کان تا گو ی له رابییه کان بگرم (ماموستایانی شه ریعت) بو وانه و فیئر کردنه کانی جوو له که ، نه و کاته و امزانی به پیی نه و یه فیریان

کردبووم که نایینه که مان ته نها نایینی راسته قینه له جیهاندا .

کاتی گه وره بووم و دهستم کرد به خویندنی ته ورات ، توش شوک بووم به و راستییی که کهس له خه ئک لئی ناگاداری نه کردبوومه ، مه بهستم نه و پیگه هه ره گرنگی خوینه له هه موو مه راسیم و کاروباره خوداییه کان له سیپاره کانی ته وراتی پارسا . جار له دوی جار خویندمه وه سیپاره ی دهرچوون به شی ۱۲ ، له سه ر لایوییه کان ۱۶ زور راهه ستام که گه یستمه به شی ۱۷ له سیپاره ی لایوییه کان په شوکام و زور تیکچووم له و نایه ته که نه متوانی لئی دهر باز به نه به ره ژنه به شه و " چونکه خوین له که سه کان خوشده بیت " .

من دهمزانی پیویستیم به که هاره تمه ندی هه یه وه من له قولایی ناخمدای گونا بهار و گلاوم له گه ن نه وه موو تویکله ره وکه شه نایینییه ی دایوشیوم ، نه وه تا ته ورات به شیواژیک که ناشکرایه و بی ته م و مزده ره رموی که هاره تمه ندی له خوینداییه و هیچ شتی که وه ک خوین نییه ، نه وه خوینه له کوئ بینم ؟

به و دوش داماییه مه چووم بولای یه کن له راییه گه و ره کان تا لئی پیرسم . وه لای دامه وه که خودا نه مرؤ له گه نه که ی توره یه ، وه په رستگا که نه وه ته نها شوینه یه ریگه مان پیدراوه قوریانیه کانی خومانی تیا پیشکه ش بکه ین هه زاران سال دهبی دارماوه نه وه هوی به تالی په رستنه کانانه له خوین ، نه وه ره ژهی په رستگا که بنیاد دهنریته وه ده گه ریینه وه سه ره برپینی قورباناییه کان به لام نه مرؤ په نا دهبه یه به ره فیرکارییه کانی ته لوود و جیبه جیکردنی نه ره که کانی تر .

چون بۆ کاریکی وا بنه رته ی په نا دهبه به به ره فیرکاری و قسه ی خه ئکی ؟ هه وئمدا به وه لایمه خوم رازی بکه م به لام نه متوانی ، چوومه لای زور ماموستایانی تر جگه نه وه ، وه لای رامانه که م لای نه وانیش ده ست نه که وت : " چون ده توانم که هاره ته به ده ست به بینم " .

کاتی ته مه نم گه یشته سی سال چووم بۆ نه مریکا بن نه وه ی نه و دلرا وکییه م لی جیاییته وه یان به ر کردنه وه م له گونا هه کانم نارام بیته وه !

نه وه شه وه ی که له بیرم ناچیته وه ، به شه قامه کانی نه و شاره ی که به بوی چووبووم بیاسه م ده کرد تا ب لوییه کم خوینده وه و تیی گه یستم که نه وه شوینی که بۆ کۆبوونه وه ی جووله که کان ، خو تیه ه لقورتان پائینام که بچه ژووره وه بۆ نه و شوینه ، نه گه رچی کۆبوونه وه که ده ستی پین کردبوو ، هه ره نه وه نده دانیشتم له شوینی خوم گویم له وه که سه به بوو قسه ی ده کرد ده بووت : " خوینی

عیسای مه سیجی ره ژه که ی له هه موو گونا هیک پاکمان ده کاته وه " (۱ یوحه ننا : ۷) ده سه ته واژه ی " خوین " راپیکیشام نه وه نه وه بوو که به دریزایی ساله کانی رابردوو من به دوا ییدا ده گه رام به هه موو هه سه ته کانمه وه گویم بۆ نه و بیاهه شل کرد که ده ستی کرد به خویندنه وه ی (عیبرانییه کان) نه و نایه ته ی له به شی ۹ : ۲۲ دا هاتووه " لیخوشبوونی گونا هیش به بی خوینرشتن نابی "

بیاهه که ده ستی به شی کردنه وه کرد که چون هه موو قوریانییه کانی په یمانی کۆن سبیه ره و هیمای نه و به ر خه ناسراوه بوون پیش دامه زانندی جیهان ، نه وه یه خوینی خوی کرینییه وه (۱ په ترؤس : ۱۸) وه چون خودا له " پری زهمانه تا قسه ره ژه که ی خوی نارد تا له باتی ئیمه بمرئ ، وه چون نه و ره ژه به خشنده یه خوینی ره ژا بۆ کرینه وه مان ، نه و به خوینی خوی یه کجار چووه نیو شوینی هه ره پارسا و کرینه وه ی جاویدانیی به ده سه تینا " (عیبرانییه کان : ۹ : ۱۲) .

شەویکی یە کلاگەرەووە بوو سەبارەت بە شیخە پیرەکەمان . کاتی هەر ئەو شەووە لە کۆبوونەوهکە هاتە دەری و زما نھائی دەیووت :
 "خوینی پەرەردگارم لەسەر خاچ تاوانم سربپهوه . . . وە لەسەر دڵە تەنگەکەم هەموو غەمەکانم لەناوچوو"
 نازیزم . . . پیاووەکە چیرۆکەکی تەواو کرد ، بە لām توو چیرۆکەکت هیشتا تەواو نەبوو ، دەتوانی گرتگرتین بەشی لیبی زیاد
 بکەیت ئەگەر بپروا و متمانەت لە مەسیحدا دانا . لە خوینی ئەودا کە هەموو گوناھێک بەیگەر دەکاتەو . خوینی چاکەکار و
 بەخشندە کە پزێ لە پیناوی گوناھبارانی وەک نیمە ، بە باوەرھینان لە کەسی ئەو مەسیحی کە لەباتی توو مرد ، لیخۆشبوون لە
 گوناھەکان و ژیانی جاویدانیت پین دەپزێت .

نایا ئەم فیڕکاریە لۆژیکییە ؟

بە ئی ، تەواو لۆژیکییە . چونکە خودا لە سەرەتاوە مردنی داناوە لە سزای ئەو سەر پینچییە لە فەرمانەکانی کە بە ئادەمی فەرەموو
 : " ئەو پزێی لیبی دەخۆی (دەرختی زانین) بە مەرگ دەمریت " (پەیدا بـ سوون ۲ : ۱۷) ، پاشـ مان گەراپهوه و هەمان شـ ستی
 دووبارە کردەووە کاتی کەوتنەکە ، خەزقیالی ی پیغە مەسەر فەرەمووی : " ئەووی گوناھە دەکات دەمری " (۱۸ : ۴) تەنانەت لە
 پەیمانێ نوێشدا پۆئسی نێردراو هەمان شت بەس دەکات لە (رۆما ۶ : ۲۳) " سزای گوناھە مردنە " ئەوی چۆن دەتوانریت لە
 مردن دەرچی ؟ ئەگەر لیبوردەبی هەبیت بۆ گوناھکار و لیخۆشبوون هەبێ لە گوناھەکان ، ئەوی چۆن ئەو دەبیت ئەگەر یەکیکی
 تر نەبیت سزای مردن هەنگری لەباتی ئەو ؟

یان پیدەچیت ئەو هزریکی نامۆ بی ژیانی رۆحی بە دەست بێنیت لە ریگە ی مردنی یەکیکی تر لەباتی نیمە ! کەواتە بێر بکەرەووە
 چۆن ژیانی سروشتی خۆت بە دەست دەهینی و چۆن پارێزگاری لەو ژیانەووە دەکەیت ؟ نایا مردن دەبـ ییتە خۆراکی ؟ نازەل یان
 باندەپەکە سەردەبەردی و خوینی دەپزێری و دەمری تا ببیتە خۆراک . وەک ئەووی خودا بە دانایی گەورەکە بەو مەبەستە ی
 واما ن لیبکات هەموو پزێی ئەگەر ئەو هزرە بزین و بە بەردەوامیش بە جیبی بەهینین ، ژیانی سروشتیمان لەسەر مردن دەژی و
 خۆراک دەخوات ، لە مردنەووە دەژیتەووە ، وە ئەگەر ژیانی رۆحیشمان هەر وەها بی ، نایا مافی ئەو مان هەبێ رەخنە بگرتن یان
 لاریمان هەبی ؟ یان بـ مان هەبێ و گونجاوە سەراسیمە بـین ؟ ئەمە هەر ئەو نەبوو پەرەردگار مەبەستی بـ و کاتی بە
 جوله کەکان فەرەموی : " راستی راستیان پین دەئیم ئەگەر لە ئەشی رۆئە ی مروؤ ئە خۆن و لە خوینی ئەو نەخۆنەووە ژیا ن لە ئیوودا
 نییە " (یۆحەننا ۶ : ۵۲) ؟ مەبەست لەو قسە رۆحییانە باوەرھینان بە کەسی ئەو بە مردووی لەسەر خاچ لەباتی گوناھباران
 و رزانی خوینی پارسای بۆ کپرنەووەمان .

بە ئی هەر وەک نیمە ژیانی سروشتیمان بە مردنی یەکیکی تر درپزێ پیدەدەین ، ژیانی رۆحیشمان بە هەمان شیۆ ئەگەر ئەو
 جیاوازییە ، کە نازە ئەکان بە رەزامەندی خۆیان نامرن و مردنیشیان پەییەندی بە کەفارەتەووە نییە ، بە لām هەر ئەو بـ سەنەمایە
 دەمینیتەووە هەر وەک لە ژیانی سروشتیدا و لە ژیانی رۆحیشدا ، ئەویش ئەوویە لە مردنیکی تر ژیا ن بە دەست دەهینین ، ئەویش
 بەرەو خائیکی دواھە مینمان دەبات لە بابەتە کەماندا مەبەستم ئەوویە :

پښوښتیبوونى كه فاره ت

- نه ویش سڼ پښوښتیبوونه : (چه تمییه ت)
- یه که م : که رانه وهی شکومه ندی خودا .
- دووه م : بؤ مسؤگه رکردنی چاکه ی خودا .
- سیهه م : راگه یانندنی خوشویستنی خودا .

یه که م : پښوښتیبوونى كه فاره ت بؤگه رانه وهی شکومه ندی خودا :

گوناهه که هه رچه ند دژى خودای پارسیه نرخه که شی بڼ سنووره و شایانی سزادانی بڼ سنووریشه ، با نه وه روونکه ینه وه : وابوو فه رمانبه ریکی بچووک له وه زاره تنیک ده ستریزى کرده سه ر هاورپییه کی ، نه وه نه گه رداوای بوردن له هاورپیکه ی نه کات بڼ بیگومان سزایه ک و مرده گری ، به لآم نه گه ر هه ر نه وه فه رمانبه ره بچووک ده ستریزى کرده سه ر وه زیر ، نه وه نیشه که به داوای لیبوردنیک کۆتایی نایه ت و به نیمزاکردنی سزایه کی ناسایی ته واو نابیت به لکو پله و شیوه ی سزاکه زیاتر ده بڼ ، چونکه نه وه ی ده ستریزى کراوته سه ری گه وره تره . وه نه گه ر گوناهه له دژى خودا بوو ، سزاکه چه ند ده بڼ ؟ ! له م حاله ته دا سزاکه گه وره تر ناییت چونکه گوناهه که دژى که سیکى گه وره نییه به لکو بڼ سنووره چونکه له به رامبه ر خودای بڼ سنوور کراوه ، بڼ بیگومان خودا ده یتوانی هه موو مروقه گونا هباره کان فرې بداته دوزه سزای گوناهه کانیان (وه هه ر نه وه ش له دژى نه وه که سانه ده کات باوهر به کارى رۆله که ی نه وه له پیناوی نه وان ناکات) . به لآم نایا فریدانی گونا هبار بؤ دوزه قهره بووی خودا ده کات وه له مافه زه و تکراره کانی و شکومه ندییه که ی که سووکایه تی پڼ کرا ؟ نه خیر چونکه سنووردار بڼ بخته یته سنووردار جگه له سنووردار هیچی تری لی به رهم نایه ت و مانه وه ی مروقیش له دوزه خ ملیون ملیونه های سال ناتوانیت مافی خودا بگه رینیته وه .

له پیناوی نه وه دا مه سیح هات بؤ جیهان . وه به و پښیه ی که نه وه خودای دیار بوو له جه سته دا به هاشی بڼ سنووره ، به وه نه وه به مردنه که ی توانی خودا زور شکومه ندتر بکات له و سووکایه تییه ی به هو ی گوناهه کا نمانه وه به سه ر بایه خ و باوهری شکومه ندی نه ودا هات . نه وه ناما نجی سه ره کییه له که فاره تمه ندی ، شکودار کردنی خودا یه که مجار گه ر به هوئى که فاره تی گوناهه کانم بکه م . پښوښتی درووستکراو نابى پښش شکومه ندی خودا بکه وئى ، شکومه ندی خودا رووی نه ددها نه گه ر مردنی مه سیح نه بوایه !

دووه م : پښوښتیبوونى كه فاره ت بؤ مسؤگه رکردنی چاکه ی خودا :

نه یوب له کوندا پرسى کرد " مروقه چؤن پاکانه ده بڼ یت لای خودا ؟ " (نه یوب ۹ : ۲) نه یوب ده یزانی خودا به بڼ ښه زه یی و به خشنده یه ، به لآم که داد په روهه نه گه ر خوشویستن و به زه یی خودا بیان ویت له گونا هبار

خۆشبن ، ئەوا داد و دەسە لاتیشی حوکم بەسەردان و سزادانی گوناھکار مسۆگەر دەکەن . وە ھەر وەك ئەوێ ئیھە لە بەردەمی دادگا بین داواکاری گشتی داوا دەکات واژوو لە سەر توندترین سزا بکریت بەرامبەر بە تاوانبار لەسەر ئەو سووکایەتیییە بە بنەما ئاسمانییەکانی کردوو و گوناھی لە دژی ئەفرینەرەکی کردوو ، نمانیندی بەرگریش داوا دەکات سۆز و بەزەیی بەکاربێنن بەرامبەر بە گوناھکاری بە دەسە لات و داوای بەخشینی بۆ دەکات . بە لām دۆزەکی ئیھە داوا و سکا لای کە سیك و پارێزەر وەك کە سیکی تری تیا نییە بە لکو ھەردووکیان خەسلەتەکانی یەك خودان ، داد پەرور و بە بەزەیی شە خوشیست و داد پەروریشە لە ھەمان کاتدا ، کە واتە راستی خەسلەتەکانی خودا لیخۆشبوونی گوناھکاری بویت (کە خودا دەبەوێ بەزەیی بۆ بنوینێ) بە لām لەسەر بناغە ی داد پەرورە ی بۆ ئەو لیخۆشبوونە . ئەو چۆن دەکرێ ؟

دانایی خودا لە بەرزترین و ینەدا راگەیاندا کە چارەسەری بۆ دۆزرایەو ، چارەسەرە کەش ئەو بوو کە مەسیح لە خاچ بەدرێ و بەریت لە باتی ئیھە بەو ھەش داد پەرورە ی خودا تەنھا رەزامەندی نییە یان ریگە بە پاکانە ی تاوانبار بەتات ، بە لکو ئەو داوای پاکانە ی لێ دەکات چونکە ئەو ھەموو مافەکانی خۆی کۆ کردوو و وەرگرت لە نمانیندی و لە باتییە کە . عیسا ی مەسیح .

کە واتە کە فارە تمەندی تاکە بناغە یە کە وای کرد خودای پارسا لە مرقی گوناھبار نزیك بەیتەو و پیرۆزی بەکات ، بە بێ ئەو ھەش ئەو بەرەکەت و پیرۆزکردنەو بوو کە خودا بە رەگەزی ئادەمی تاوانباری بەخشی . لە مەسیح ی لە خاچدراویشدا دوو دژەییە کە پیکەو کۆبوونەو ، وەك پەسنی بیژ دەھەرموئ : " **بەزەیی و راستی پیک گەیشتن ، چاکە و ناشتیش یەکیان گرت** " (**زەبوری ۱۰: ۸۵**) ، بەزەیی و راستی پیکەو داوای پاکانە ی ئەو گوناھکارە دەکەن کە باوهری بە مەسیح هیناو ، لە پاش ئەو ھەم ناشکرکردنە مەزە ھات کە ناوهرۆکی ئینجیلە بە لām خودا بە خۆرایی بێ تاوانی کردن بە بەرەکەتی خۆی بە ھۆی کرینەو ھیان بە خوینی عیسا ی مەسیح ئەو ھۆی خودا کردی بە کە فارەت لە جیاتی گوناھکارانیان بە باوهریئان بە خوینی ئەو " **تا راست و دروست بێ و ئەوانە بێ تاوان بەکات کە باوهریئان بە عیسا هینا** " (**رۆما ۳ : ۲۴ ، ۲۶**) .

سیھەم : پێویستی بوونی کە فارەت بۆ ناشکرکردنی خۆشیستنی خودا :

کاتی باسمان لە یە کەم گوناھە کرد (**پەیدا بوون ۳**) باسمان لە و بوختان و دەلەسە یە کرد لە ئیوقسە ژەھراویە کاندادا کە کاتی مارە کە ووتی :

خودا راستگۆ نییە : پێی ووتوون " **ئەو رۆژە لێی دەخۆن دەمرن** " ، لە راستیدا ئیو ھە نامرن .

خودا داد پەرورە نییە : چونکە ریی لە ئیو ھە گرتوو دەستان بەگاتە ئەو دارە کە ئیو ھەش لە سەر و ھەموو دروستکراوەکانی ئەون .

خودا خوشیست نییە : ئەگەر ئیو ھە خوشیستایە چیژی شتیکی لێ حەرام نە دەکردن و ریگە ی پین دەدان وەك ئەو ھەتانی لێ بیت .

کاتی نافرته که له داره که ی خوار ، دای به پیاوه که ی نه ویش خواردی ، واتای نه وه نه ویه ووتی " نامین " (رازیم) له سه ر نه وه هموو ده له سه وه نه بته ستانوه ، نه وه سوکایه تیه کی زور بوو بو خودا له پیش نه فریندراوه کان .

خودا دهیتوانی له یه که م ساتدا بیسه لیئین که نه و راستگویی ، نه ی چه ند ناسان بوو که حوکمی مردن به سه ر نادم وژنه که ی بدات هه ر نه و کاته دا ، به لگی راستگویی خودا له به رده م هه موواندا به سه لیئین . نه و کاته هه موو نه فریندراوه کانیش ده یانزانی که نه و داد په روهرو به ده سه لاته ، چه نکه یاخیبوون و سه ر پیچی سه زای داد په روهریانه ی خویمان وهرده گرت . به لاهم نه وه پرسه ی که هه تاهه تایه به بن وه لام ده مایه وه نه وه بوو : نایا خودا خوشویستنه ؟

له به ر نه وه خودا ریگه یه کی تری گرت به ر ، وه لامی ده له سه و بوختانه کانی شه ی تانی دواخت بو نزیکه ی چوار هه زار سال ، به و کوتایی هیئانه نه و روزه قوربانیه که له به هه شت پیشکه ش بگریت . به لام نه وه ی کوشته وه ی یه که می له به هه شت پیشکه ش کرد ، خوئی وه ک قوربانیه کی راسته قینه له سه ر خاچ پیشکه ش کرد ! نه وه ی پویشاکی له پیست درووو ستکرد بو موروف له به هه شت ، له خودی خوئی پاککردنه وه ی گونا هه کانه ی درووو ستکرد ، نه وه ی به و ده سه به سه زه کانی جلی له به ری مروئی درووو ستکرد له به هه شتدا ، هه ر نه وه بووه پویشک و چاکه خوازمان ! ! یوحه ننای نیردراو له به به ری مه سیح ه وه ده هه رموی : "**له پیناوه نه وودا رونه ی خودا دهرکه وت تا کاره کانی نیلیس به درو بخاتنه وه**" (یوحه ننا ۳ : ۸) .

پولسی نیردراویش ده هه رموی : "**جاریک دهرکه وت له کوتایی زه مانه وه تا کو گونا هه بسرپته وه به وه ی خوئی کرد به قوربانی**") **عیبرانیه کان ۹ : ۲۶**) له خاچیش نیمه ته نه ارق و کینه ی مروف نابینین به رامبه به سه خودا ، نه و کاره ی که له خاچدانی رونه که یدا خوئی نواند ، هه یانوا سیبوو به سه ر ته خته دا ، به لگو نیمه شتیکی تر ده بینین که نه ویش له کاتی له خاچدانه که روویدا ، لیپر سه یینه وه داد په روه ریبه که ی خودا ده بینین له گونا هه و گونا هه ازان . له به ر نه وه ناسمان به سه رووی عیسه ای په روه ر دگارماندا دا خرا ، تاریکیبه کی ترسناک دایپوئی ، به شمشیری دادی خودایی لیبرا ، هاواری کرد "**خودایه خودایه بو به جیت هیشتم**" (مه تتا ۲۷ : ۴۶) ، له سه ر خاچه که که مترین تیشک له سوژ و به زه یی خودای پاوک نه بوو ، چوووه نیو نه و تاریکیبه ره شه ی نه و که سه ی دا پویشیوو که گونا هه ی نه زانی ، کاتی کرا به گونا هه له پیناوی نیمه دا .

له ویدا له سه ر خاچ مه سیح سه لماندی که شه ی تان دروژنه . شه ی تان له به هه شت ووتی : "**نامرن**" به لام کاتی مه سیح له سه ر خاچ مرد راستی قسه ی خودای سه لماند "**سه زای گونا هه مردنه**" (روما ۶ : ۲۳) .

مه سیح له سه ر خاچه که چاکه نوازی و داد په روه ری خودای راگه یانند له گه ل نه وه ی که رونه خوشه ویسته پارسا که ی نه و هه لگری گونا هه کان بوو ، به لام ته وای لیپر سه یینه وه ی روه ی خوئی دواپی خسته نه ستو . نه و هه رموووه نه مره چه ند سه مه ره به له کاتی کدا به سه ر خاچه که وه بوو : "**ته و او بوو**" به لام شتیکی تری مه زن که خاچه که سه لماندی که نه ده کرا دهرکه وئ به بن خاچه که نه ویش نه وه بوو خودا خوشویستنه . نایا له خاچدانی مه سیح هاوتای هه یه بو ناسکرا کردنی خوشویستنی خودا ؟

" **خودا خوشویستنی خوئی پیشان داین چونکه له و کاته ی نیمه هیشتا گونا هه کار بووین مه سیح له پیناوماندا مرد**" (روما ۵ : ۸)

بەوہ خوشویستنی خودا لە نیومانددا دەرکەوت ، خودا ڕۆلە تاقانەکەى خۆى نارد بۆ جیھان تا بەسو بژینەوہ ، لەوہدا ئەوہیہ خوشویستن ، ئەک ئیمە خودامان خوشویست ، بەلگو ئەو ئیمەى خوشویست و ڕۆلەى خۆى نارد بۆکە فارەتى گوناھەکا نمان (۱) یۆحەننا ۴ : ۱۰۹ .

چونکە خودا بەم جۆرە جیھانى خوشویست تەنانەت تاقە ڕۆلەى خۆى پیشکەش کرد ھەتا ھەموو ئەوانەى باوەرپى پى دەھینن لەناو ئەچن بەلگو ژيانى جاويدانى بە دەست بەینن " (یۆحەننا ۳ : ۱۶) .

بە ئى ئای لەو خوشویستە ناوازیہى خودا ناشکرا بکرد لەکاتى ئەخاچدانى ڕۆلەکەى عیساى مەسیح ! ئەوہ خوشویستە خودایىبە سەمەرەکەىہ بۆتۆیہ خوینەرى نازیز نایا قبولى دەکەیت ... ! قبولى بکە و ئەفەوتان ڕزگار بە . قبولى بکە و خوشى لە ژيانى جاويدانى وەرگرە . قبولى بکە و ئیستا پيش ئەوہى لە دەست بچیت . " جا چون دەتوانین ڕزگارمان بسیت گەر ئەم ڕزگار بوونە مەزنە پشت گوى بخەین ؟ " (عیبراہیمەکان ۲ : ۳) .

لەکۆتاییدا :

ئەگەر نارەزووت کرد مەسیح قبول بکەیت وەک قوربانىیەکەى خودا بۆکە فارەت ، کە خودا پيشکەشى کرد لە پیناوى تۆ لەسەر دارى خاچەکە و دەتەوئ ژيانى جاويدانىت ھەبى . وە لە ھەموو دلتەوہ جەز دەکەیت عیساى مەسیحى پەروردگار لە ژيانتدا نىشتە جى پى ، لەگەل من ئەم نويزە پيشنيارکراوہ بکە :

ئەى عیساى پەروردگار سوپاست دەکەم لە پیناوى مردنەکەت لەسەر دارى خاچەکە تا لەگوناھەکانم خوشبیت ، من دەزانم تۆ خوشت دەویم ، من دانى پیندا دەنیم کە مروقیکی گوناھبارم ، من تۆیەى خۆم ناشکرا دەکەم ، من ئیستا دەرگای دلم دەکەمەوہ و بانگھيشتت دەکەم تا ببيتە نيوزيا نەوہ ، تۆم قبولە وەک پەروردگار و ڕزگاریدەر بۆژيانى من ، سوپاست دەکەم کە تۆ بە دەم بانگھيشتتە کەمەوہ ھاتى ... نامین نایا ئەم نويزە گوزارش لە نارەزووى دلت دەکات ؟ ئەگەر وەلامەکەت بە ئییه ، وە دەتەوئ خوشى و چيز وەرگرى لە کە فارە تەندى مەسیح و ليخوشبوونى گوناھەکانت ، ئیستا بە ھەموو دلى خۆت بيليرەوہ و دلتيا بە کە مەسیح وەلامى نويزەکەت دەداتەوہ و دیتە نيودلتەوہ .

ئەگەر ھەر پىرسىكت ھەبوو يان دەتەوئ خۇقسە ئەگەل كەسىك بىكەيت بتوانىت

تيت بگات و ھەموو پىرسەكانت وەلام بداتەوہ

ئەگەر زانىارى زياترت وويست يان تۆلە ھەر وولاتيەك بوويت و وويستت نامەت

بۇ بنىرين

تەنھا نامەيەك بنووسە بە پۇستى ئەليكترونى يان پەيوەندى تەلەفونىمان

پيۈە بىكە تاكو بتوانين زياتر يارمەتيت بدەين

ژيانى خۇشويستنى جىھانى - كوردستان

laili.org